

nødvendige Beløb, som ikke dækkes af Understøttelsen; men som Modstykke hertil tilsiger man den Elev, der har tilvejebragt sit „eget Bidrag“, at Staten vil give ham Resten. Man haaber herigennem paa den eneste mulige Maade — Tanken om at lade Staten betale hele Skoleopholdet har ligget uden for Udvalgets Overvejelser — at kunne modarbejde den Usikkerhed med Hensyn til Fremskaffelsen af det nødvendige Beløb den Dag, der er Brug for det, som i sidste Instans har afholdt mange fra at tage paa Højskole. Som Tilskyndelse til Eleverne til at foretage den nødvendige Opsparing foreslaar man oprettet en særlig *Opsparingsordning*, hvorefter der til Beløb, som tilvejebringes ad denne Vej, ydes et særligt Tillæg (§ 15).

Bestemmelserne forudsætter iøvrigt en betydelig Forhøjelse af Bevillingen til Understøttelser, jfr. herom Bemærkningerne til § 13, Stk. 3, og § 15, Stk. 4.

Som tidligere bemærket er det Tanken, at Understøttelse fremtidig ogsaa skal kunne tilstaa Elever paa Faghøjskoler og Højskoler med Fagafdelinger.

Den nugældende Bestemmelse om en særskilt Beregning af Understøttelserne henholdsvis for Højskoleelever og for Landbrugsskoleelever, der formentlig havde til Formaal at forbeholde de „rene“ Højskoler en saa stor Del af Understøttelsesbeløbet, som de med Rette kunde gøre Krav paa, har man ikke fundet Anledning til at foreslaa opretholdt.

Til de enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 13.¹⁾

Forudsætningen for, at Eleverne kan beregne, hvilket Beløb de selv skal fremskaffe, er, at de ved, hvor meget et Skoleophold koster, og hvor stor en Del heraf det paahviler dem selv at møde med.

Det foreslaas derfor i Stk. 1, at der for hvert Undervisningsaar skal ske Fastsettelse af det Beløb, som skønnes fornødent til Dækning af *Udgifterne ved Ophold* paa en af de af Loven omfattede Skoler. Da Udgifterne ikke indskrænker sig til Betaling for Undervisning og Ophold (Skolepenge), skal dette Beløb tillige omfatte Udgifter til Bøger og andre fornødne Udgifter under Opholdet.

Herved tænkes der særlig paa Udgifter, der ligesom Udgifter til Bøger er eller med Rimelighed kan fastsættes ensartet for alle (Kontingenter til Sygekasse, Udgifter til Reparationer, Vask, Porto, mindre, personlige Fornødenheder o. lign.), men ikke paa Rejseudgifter og Udgifter til Anskaffelse af Tøj, da disse Udgifter enten er meget forskellige eller ikke kan fastsættes efter nogen almindelig Maalestok. Det samme gælder Kontingenter til Arbejdsløshedskasser, Fagforeninger og andre Foreninger; herom henvises til Bemærkningerne til § 14, Stk. 1.

Af praktiske Grunde er det nødvendigt, at det samlede Udgiftsbeløb fastsættes *ens* for alle Skoler; men af Hensyn til, at Betalingen paa visse Arter af Skoler (Landbrugsskoler, Arbejderhøjskoler) har ligget lidt højere end paa de andre, vil man ikke udelukke, at Beløbet, hvis det skønnes tilstrækkeligt vel begrundet at opretholde denne Forskel, kan fastsættes forskelligt for forskellige Arter af Skoler.

Betalingen paa Skolerne fastsættes for Øjeblikket for hvert Aar eller hvert Halvaar af Foreningen af Høj- og Landbrugsskoler, og der har været udtalt Ønske om, at det ogsaa fremtidig kunde overlades til Foreningen at fastsætte det Beløb, der er nødvendigt til Dækning af Udgifterne ved et Skoleophold. Herved skulde der ikke være reelle Betænkeligheder, da Hensynet til ikke at skræmme Eleverne altid vil bevirke, at Beløbet ikke sættes højere end strengt nødvendigt, og de af Foreningen fastsatte Betalingssatser derfor ogsaa kun har været Minimumssatser til Værn mod illoyal Konkurrence.

¹⁾ Lovforslagets § 12.